

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

Ο ΠΙΛΟΣ ΤΟΥ ΕΦΗΜΕΡΙΟΥ

Εἶνε πασίγνωστος ἡ στοργὴ τοῦ αὐτοκράτορος τῆς Γερμανίας πρὸς τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ, ὧν ὁ πρωτότοκος καὶ διάδοχος τοῦ θρόνου ἔχει ἡλικίαν ἑπταετῆ μόλις. Ἡ μεγίστη διὰ τὸν αὐτοκράτορα ἀπόλαυσις εἶνε, κατὰ τὰς ὥρας τῆς σχολῆς, νὰ καλῆ παρ' ἑαυτῶ τὰ τέκνα του, ἅτινα παίζουσιν ἐλεύθερα ἐν τῷ δωματίῳ ἄνευ τῆς ἐπιβλέψεως ἀκολούθου τινὸς ἢ παιδαγωγοῦ. Πρὸ τινος, ἐνῶ οὕτως εὐαρέστως διῆγε Γουλιέλμος ὁ δεύτερος, ὑπασπιστῆς εἰσελθὼν ἀνήγγειλεν ὅτι ὁ ἐφημέριος τῆς αὐλῆς ἐπεθύμει νὰ λάβῃ ἰδιαιτέραν ἀκρόασιν. Ὁ αὐτοκράτωρ τότε εἶπεν εἰς τοὺς μικροὺς πρίγκιπας νὰ προσμείνωσιν ἕξω εἰς τὸν προθάλαμον, ἕως οὗ τελειώσῃ ἡ ἀκρόασις τοῦ ἐφημερίου. Ἄλλ' ἔκει ἐπὶ ἔδρας τινὸς εἶχεν ἀποθήσῃ τὸν πῖλον αὐτοῦ ὁ ἐφημέριος, ὡς γνωστὸν δὲ οἱ πῖλοι τῶν διαμαρτυρομένων ἰσρέων εἶνε παρεμφερεῖς τὸ σχῆμα πρὸς τοὺς συνήθεις ὑψηλοὺς πῖλους, ἀλλὰ καθὼ μεταξοῦφεῖς ὁμοιάζουσι πρὸς τὰ κλάκ, τὰ δι' ἐλατηρίου συσπυλλόμενα καὶ διασπυλλόμενα. Οἱ μικροὶ πρίγκιπες, οἵτινες εἶχον ἀκριθῶς κατ' ἐκείνας τὰς ἡμέρας διδαχθῆ παρά τινος θαλαμηπόλου τὸν θαυμασίον μηχανισμόν τοῦ κλάκ, εὐθὺς ὡς εἶδον τὸν ἰερατικὸν πῖλον ἐξέλαβον αὐτὸν ὡς ἀνήκοντα εἰς τὸ αὐτὸ εἶδος καὶ προσεπάθουν νὰ τὸν συμπιέσωσιν. Ἄλλ' εἰς μάτην κατεπενοῦντο ὁ πῖλος δὲν ἐνέδιδε. Οἱ υἱοὶ τοῦ αὐτοκράτορος τῆς Γερμανίας, ἀπὸ τῆς νηπιακῆς ἡλικίας ἀνατρέφονται στρατιωτικώτατα φοροῦσι στολὴν στρατιωτικὴν, χαιρετίζουσι στρατιωτικῶς καὶ φέρονται οἱ μικρότεροι πρὸς τοὺς μεγαλητέρους ὡς πρὸς ἔχοντας ἀνώτερον στρατιωτικὸν βαθμὸν. Τὸ γενικὸν πρόσταγμα τοῦ μικροῦ πριγκιπικοῦ ὀμίλου ἔχει φυσικὰ ὁ διάδοχος. Οὗτος λοιπὸν ἀπολέσας νῦν τὴν ὑπομονὴν στρέφεται πρὸς τὸν δευτερότοκον Ἐϊτελ-Φρίτζ καὶ δίδει ἐπιτακτικῶς τὸ παράγγελμα: — Κάθησε ἐπάνω 'ς τὸ καπέλλο! Ἐκεῖνος ἐκτελεῖ πειθαρχικώτατα τὴν διαταγὴν καὶ ὁ πῖλος ὑποχωρεῖ πρὸς μεγάλην χαρὰν ὄλων, οἵτινες ἐκρήγνυνται εἰς χειροκροτήματα καὶ κραυγὰς. Ὁ αὐτοκράτωρ ἀνοίγει τὴν θύραν καὶ ἐρωτᾷ περιέργως πρὸς τί αἱ θορυβώδεις ἐκδηλώσεις. Τότε προβαίνει ὁ διάδοχος καὶ στρατιωτικῶς χαιρετίζων εὐπειθῶς ἀναφέρει: — Τὸ καπέλλο δὲν ἔκλεινε εἰς τὴν ἀρχήν, ἀλλ' ἄμα ἐκάθησαν ἐπάνω ἔκλεισε! Ὁ αὐτοκράτωρ μειδιῶν ἄμα καὶ συνοφρυσόμενος διέταξε νὰ φέρωσιν ἔτερον καινούργιον πῖλον εἰς τὸν ἐφημέριον, ὅστις ἐζήτησεν ἐπὶ τούτῳ διπλὴν χάριν παρὰ τοῦ ἀνακτοῦ: νὰ μὴ τιμωρήσῃ τοὺς πρίγκιπας διὰ τὸ ἀτάκτημα νὰ ἐπιτρέψῃ δὲ εἰς αὐτὸν ὅπως λάβῃ ὡς ἐνθύμημα καὶ τὸν κατεστραμμένον πῖλόν του.

ΔΙΑΙΤΑ ΕΚΑΤΟΝΤΟΥΤΟΥ

Εἶνε βεβαίως ἐνδιαφέρον νὰ μάθῃ τις πῶς διάγει τὸν βίον ὁ γηραιότατος τῶν ἐπιστημόνων, ὁ γάλλος χημικὸς Σεβρέλ ἄγων τὸ 102 ἔτος τῆς ἡλικίας:

Ἐξυπᾷ καθ' ἐκάστην τὴν πέμπτην πρωϊνὴν ὥραν, τρώγει δ' εὐθὺς πινακίον θερμῆς σούπας. Ἀναγινώσκει τὰς ἐφημερίδας ἐν τῇ κλίνῃ, δέχεται ἐπισκέψεις τινὰς καὶ προγεύεται εἰς τὰς ἑνδεκά. Το πρόγευμά του ἀποτελεῖται ἐκ σούπας, κρέατος, κατὲ μετὰ γάλακτος καὶ ἄρτου μετὰ νωποῦ βουτύρου. Ἐγείρεται τῆς κλίνης κατὰ τὴν πρώτην ὥραν μετὰ μεσημερίαν, ἐνδύεται καὶ κατὰ τὴν δευτέραν ὥραν ἐξέρχεται εἰς περίπατον ἐποχούμενος. Τὴν πέμπτην ὥραν ἐπανέρχεται εἰς τὰ ἴδια, πίνει κύπελλον γάλακτος καὶ ἀναπαύεται ἐπὶ τῆς κλίνης· δεῖπνᾷ εἰς τὰς ἑπτὰ μετὰ πολλῆς ὀρέξεως, πίνων μόνον ὕδωρ κοιμᾶται, καὶ μετ' οὐ πολὺ συνεχῶς μέχρι τῆς πρωΐας. Ὅσακις δὲ κατὰ τὴν πρωϊνὴν ἐπίσκεψιν ὁ βοηθὸς τοῦ γηραιοῦ χημικοῦ ἐρωτᾷ αὐτὸν ἂν καλῶς ἐκοιμήθη, ἐκεῖνος δίδει μειδιῶν τὴν στερεότυπον ἀπάντησιν ὅτι δὲν διήλθε ποτὲ μέχρι τοῦδε νύκτα κακῆν.

ΑΤΙΘΑΣΣΟΣ ΑΔΑΜΑΣ

Ὁ ἀδάμας ὡς γνωστὸν εἶνε ὁ σκληρότατος τῶν λίθων, λειαινεται δὲ μόνον διὰ τῆς ἰδίας κόνεως. Ἐν τούτοις ἡ ἀνθρωπίνη εὐφυΐα κατώρθωσε καὶ τοῦτο νὰ κατεργάζεται προστριβούσα ἐπὶ τροχοῦ ταχύτατα περιστρεφόμενου. Ἐν τούτοις εὐρέθη ἐσχάτως ἀτίθασσός τις ἀδάμας ἐν Νέα Ὑόρκῃ ὅστις δὲν ὑπέκυψεν ὑποβληθεὶς εἰς μακρὰν δοκιμασίαν, καθ' ἣν μάλιστα κατέστρεψε τὸν λειαντήριον τροχόν. Ἡ δοκιμασία αὕτη διήρκεσεν 100 ὄλας ἡμέρας, καθ' ἃς ὁ τροχὸς ἐστρέφετο 28,000 φορὰς κατὰ λεπτόν. Ὑπελογίζετο δὲ ὅτι τὸ ὀλικὸν διάστημα ὅπερ διέτρεξε διὰ τῆς προστριβῆς ταύτης ὁ ἀδάμας ἐπὶ τοῦ λιθίνου τροχοῦ εἶνε τόσονόσον ἂν ἐστρέφετο τρεῖς φορὰς περὶ τὴν γῆν.

ΕΔΩ Κ' ΕΚΕΙ

Ἀπολογία.

Ἡ μήτηρ: Ἄτακτε! ἀκούς ἐκεῖ νὰ πᾶς νὰ πέσης 'ς τὴ λάσπη καὶ νὰ λερώσῃς τὸ καινούργιο σου ἐπανωφόρι!

Ὁ μικρὸς Πέτρος: Μὰ τί νὰ σοῦ κάνω μαμά; Δὲν πρόφτασα νὰ τὸ βγάλω ὅταν ἔπεφτα.

Τὸ μόνον ἰατρικόν.

— Γιατρέ, ἔχω φοβερὸ συνάχι· τί νὰ πάρω;
— Μαντίλια!

Δύο δίστιχα.

Ἐκ λευκώματος κυρίας οὐδεμίαν φέροντα ὑπογραφὴν ἀντιγράφωμεν τὰ ἐξῆς δίστιχα!

Ἐγὼ γιὰ χάρες κ' ἐμμορφαίς καμμιὰ δὲν φέρνω κρίσι·
Ἐρώτα τὸν καθρέφτη σου νὰ σοῦ ταῖς μαρτυρήσῃ.

Τὴν τόση καλωσύνη σου καμμιὰ φορὰ ἐσχάτης,
Κ' ἐνῶ ἐπλάσθης μέλισσα, τὴ σφήκα θὲς νὰ κάνῃς.